

John Hardy

G

John Hardy, to byl malej chudinka,

Emi G

měl za pasem pár bouchaček,

v západním pohraničí chlapa voddělal,

Emi D G

chtěl utýct bez voplejtaček.

G D G

chtěl utýct bez voplejtaček

John Hardy nad karetním stolkem stál

a do hry nechtělo se mu,

nahnědlá holka dolar na stůl hodila:

\: "Rozdejte taky Hardymu!" :\

John Hardy čtyři karty vytáhnul,

a Číňan sebral jenom dvě,

John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank

\: a John mu pomoh' do rakve. :\

Chtěl chytit John vlak směrem na východ,

ve tmě si ale spletl trať,

najednou cítí ruku šerifa:

\: "Já musím želízka ti dát!" :\

Přivedli Johna pod šibenici

a zbejvala jen chvílička,

já zaslech' jeho slova poslední:

\: \: "Pravdu má jenom bouchačka! :\ :\

Sedm dostavníků

Emi D

Plání se blíží sedm dostavníků

Emi G D

stačí jen mávnout a jeden zastaví,

Emi D Emi

sveze tě dál za pár dobrejch slov a díky

C D Emi

ten kočí co má modrý voči laskavý.

Emi D Emi

®: Heja, heja, hou, dlouhá bude cesta,

Emi D Emi

dlouhá jako píseň co mě napadá,

Emi D Emi

heja, heja, hou, sám když někde stojím,

C D Emi

sám proti slunci, který právě zapadá.

Vím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,

neklidný ptáci maj hlasy hádavý,

vypráhlá země už velký deště cítí,

tý deště, co i mojí stopu zaplaví.

®:

Plání se blíží sedm příslušníků,

stačí jim mávnout a hned tě zastaví,

sveze tě rád na záchytku do Braníku,

ten fízl co má modrý oči šilhavý.

®: Heja, heja, hou, temná bude kobka,

vybleješ se na zeď a pak budeš bit,

heja, heja, hou, ted víš co tě potká,

dostaneš do dršky a pak můžeš klít

Little big horn

Ami
Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami Dmi
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Ami A
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

Ⓜ: Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí "Zpátky povel dej!"
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

Ⓜ:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdcí z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Ⓜ: ... neposlouchal ta slova varovná.

Ahoj Peggy

Ami Ahoj FmajZ Peggy,
G jak dlouho EmiZ jsem tě neviděl, Ami dě FmajZ, G, EmiZ
Ami tají FmajZ ledy,
G vítr by EmiZ novou trávu Ami se FmajZ, G, EmiZ
Dmi Uvidím A+ někdy E úsměv G tvůj
a C uslyším smích, co E7 slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v moll,
někde je kaz, zháníš si náplast na svůj bol.
Jakpak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

Ⓜ: Je opuštěná krajina větrných mlýnů
a nalezená je pravda co jsem ti říkal, CZ
je zahalená do staré pavučiny slibů, AZ
věrných DmiZ kamarádství, G přísah a souhlasů. FmajZ, Ami, FmajZ, G

Buď tedy zdráv, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem tam těžko si spolu zahrajem.
Dopis má končit v naději,
takže Ahoj Peggy znova tají ledy.

Ⓜ:

Amazonka

A

Byly krásný naše plány,

C#mi

byla jsi můj celej svět,

Hmi A

čas je vzal a nechal rány,

Hmi E

starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý,

ale život utíká,

už na "táto" slyší jinej,

i když si tak neříká.

A

R: Nebe modrý zrcadlí se

F Hmi

v řece, která všechno ví,

A

stejnou barvu jako měly

Hmi E

tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali,

všude, kde jsem s tebou byl,

"Amazonka" říkávali,

a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí

pod rukama utíká

vedly k tomu, že ti nikdo

"Amazonka" neříká.

R :

Zlatý kráse cingrlátek,

jak sis časem myslela,

vadil možná trampskej šátek,

nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,

samá dečka, samej krám,

já si přál jen, abys byla

pořád stejná, přísahám,

Hmi A

pořád stejná, přísahám.

Vyznavači ohňů

Cmi Ujel jim vlak a G\# bylo jim B míň Es snad o G\# deset než Fmi7 ji
 G4 mně. G13 Hlavu pro muziku, ale nebylo to tím, že spala mu na
klíně
 G\# Půjčenej battldress a Es prachy od táty G\# , co Fmi7 ji už tak
 Gmi7 dávno neviděl G\# .

Za tratí, kde je ves hrál vítr sonáty a já jim tajně záviděl

Ami Vagabundům upsaní jak Fmaj7 řádu mnich
a C nadosmrti Dmi rozpůlený Ami konce prs E4 E Ami Vyznavači ohňů
na všech Dmi7 nádražích
čekají C13 zelenou, než Dmi13 pojedou
než je Ami dálky sebe E7 rou

Tichá noc se vetřela k nim
stejně jako tehdy k nám.

On ji políbil a sáhl do strun

a hrál hity, které znám

o koních v ohradách, co nemají tu zlost

že mě až v zádech zamrazí.

Ten pocit už dobře znám, je jako cizí host,

když tě tvůj blízký podrazí.

Amulet

G Zhasl už Gmaj7 oheň a G jiskra Gmaj7 líná
 C pomalu Cmaj7 vzlétla Ctmo Cmaj7 u,
 G škrtl jsem Gmaj7 sirkou, co G jediná Gmaj7 zbyla,
 C cigaretu Cmaj7 vyklepa Cno Cmaj7 u,
z lesa Ami vyletěl Ami/G pták a Ami krákorál Ami/G tak,
že D vzpomínky mé rozjitřil,
na znak Ami pavou Ami/G ků, co Ami do klobou Ami/G ku
mi D vyšla holka z kusu mé šály v zavřeném kupé, když koleje
hrály.

®: G Můj amu G+ let nezkla G mal moji G7 pout',
jak C anděl při mně Cmi stál, když Emi nemohl jsem dál,
 G vím, cesty G+ mé s tvými G se nesej G7 dou,
ty C pevně drží Cmi čas a s Emi nimi i Emi nás. D7

Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel, z myšlenek byl vodopád,
najednou kdosi dlaně otevřel, z prstů mi tiše vypad',
zahořel jako vích a z let bláhových stal se plamenící rejd
a dívky té tvář mi zjevila zář,
rudých plamenů na konci léta, na rtech mi zbyla jen jediná věta.

®:

Jednou budem dál

C F C F C

Jednou budem dál, jednou budem dál

F G7 Ami D G, F, G

jednou budem dál, já vím

C F C F G G7 Ami

Jen víru mít, doufat a jít

C F G G7 C

jednou budem dál, já vím

Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,

cíl je blízko nás, já vím

Jen víru mít, doufat a jít

jednou budem dál, já vím

Jednou přijde mír, jednou přijde mír,

jednou přijde mír, já vím

Jen víru mít, doufat a jít

jednou budem dál, já vím.

Afričančata

^CV Africe, tam žijou sloni ^{Ami}a po^{Dmi}dobná ^Gzvířa^Cta,

mezi stromy je tam honí ^{Ami}Afri^{Dmi}čan^Gča^Cta,

^Enačančané ^GAfričanče ^Cjako ^{Dmi}uhel černé ^Gje,

^Cráno skočí na saranče ^{Ami}a je^{Dmi}de do ^GGuine^Cje. ^E ^G

Děvčata tam honí kluky a kluci zase děvčata,

k nám to mají trochu z ruky, Afričančata,

přes moře a přes potoky, dva tisíce šestset mil,

na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.

Průšvih je, když Afričanče černé jak mé boty

narodí se naší Anče od nás z Dolní Lhoty,

ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,

hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na na ...

Divoké koně

^{Ami}Já viděl ^{Dmi}divoké ^{Ami}koně, ^Cběželi ^{Dmi}soumra^{Ami}kem,
^{Ami}Já viděl ^{Dmi}divoké ^{Ami}koně, ^Cběželi ^{Dmi}soumra^{Ami}kem,
^{Dmi}Vzduch ^{Ami}těžký ^{Dmi}byl a divně ^{Ami}voněl ^{G#dim}tabá^Fkem.
^{Dmi}Vzduch ^{Ami}těžký ^{Dmi}byl a divně ^{Ami}voněl ^{EZ}tabá^{Ami}kem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla,krajinou řek a hor
Běželi, běželi, bez uzdy a sedla,krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost.

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera
milování je divoká píseň večera.

Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně....

Dokud se zpívá

^CZ Těšína ^{Emi}vyjíždí ^{DmiZ}vlaky co ^Fčtvrthodi ^{Cnu,}^{Emi, DmiZ, G}
^Cvčera jsem ^{Emi}nespal a ^{DmiZ}ani dnes ^Fnespočinu, ^{C, Emi, DmiZ, G}
^Fsvatý ^GMedard, můj ^Cpatron, t'uká si na ^{Am}če^Glo,
ale ^Fdokud se ^Gzpívá, ^Fještě se ^Gneumřelo. ^{C, Emi, DmiZ, G, C}

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se:"Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
/: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. ./

Hlídač krav

ČKdyž jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

Čaž jednou vyrosteš, Čbudeš doktorem Čpráv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

Čjá jim ale na to řek': "ChČci být hlídačem Čkrav."

R: Já chci Čmít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

Čod rána po celý Čden zpívat si Čjen,

zpívat si: pam pam pam^{Č. Č. Č} ...

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Krupobití

ČJsi krupoČbití v žitném Článu, Č
Čjsi vodní Čkalamita v PákisČtánu, Č
Čdivoké Čvíno vprostřed Člesní cesČty,
Č#miženská, co Čpřivede mě do Čneštěstí.

Jsi záludná luna v první čtvrti,
nebezpečný odsouzenec v cele smrti,
nákladák řítící se v protisměru,
ženská, co přivede mě do maléru.

Č: ČJsi moje Čtajné hříšné Čsnění, Č
Č#mi milostné Čzauzlení. Č

Jsi nebe, na němž mraky rodí se i hynou,
jsi moje teplé místo pod peřinou.

Jsi meloun rozříznutý napůl,
jsi noční můra nadržovaných chlapů,
ještěrka naložená v lihu,
ženská, co přivede mě do průšvihů.

Jsi moje tajné hříšné snění,
milostné zauzlení.

Jsi nebe, na němž mraky rodí se i hynou,
jsi moje teplé místo pod peřinou.

Básnířka

G,D,C,D

^GMladičká ^Dbásnířka ^Cs korálky ^Dnad kotníky^{G,D,C,D}

^GBouchala ^Dna dvířka ^Cpaláce ^Dpoetiky^{Emi}

S někým se ^Cvyspa^Gla, někomu ^Cneda^Gla

Láska jako ^Dhobby

^GTak o tom ^Dnapsala ^Csonet na ^Dčtyři doby

2x G,D,C,D

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti

Ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty

Plná tragiky, plná mystiky

Plná splínu

Tak jí to otiskli v jednom magazínu

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu

od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu

Trochu se napila, trochu se opila

Na účet redaktora

Za týden na to byla hvězdou mikrofóra

Pod paží nosila rozepsané rukopisy

Ráno se budila vedle záchodové mísy.

Múzou políbena, životem potřísněná

Plná zázraků

A pak ji vyhodili z gymplu i z baráku

Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky

Ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky

Cítila u srdce, jak po ní přešla

Železná bota

Tak o tom napsala sonet ze života

Pak jednou v pondělí, přišla na koncert na koleje

A hlasem pokorným prosila o text Darmoděje

Péro vzala, pak se dala

Tichounce do pláče

/:A její slzy kapaly na její mrkváče:/

Když mě brali za vojáka

^{Ami}Když mě brali za vo^Cjáka

^Gstříhali mě doho^Cla.

^{Dmi}Vypadal jsem jako ^{Ami}blbec

^EJak ti všichni doko^Fla,

^Gla, ^Cla, ^Gla, ^{Ami}jak ti všichni ^Edoko^{Ami}la.

Zavřeli mě do kasáren,

začali mě učit

jak mám správný voják být

a svou zemi chránit.

Na pokoji po večerce

ke zdi jsem se přitulil.

Vzpomněl jsem si na svou milou

krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,

měl jsem zrovna zápal plic,

po chodbě furt někdo chodil,

tak nebylo z toho nic

Neplačte, vy oči moje,

ona za to nemohla,

protože mladá holka lásku potřebuje,

a tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,

před branou ho potkala.

Řek jí, že má zrovna volný kvartýr

Tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka,

když ho holka zradila.

Na shledanou, pane Fráňo Šrámku,

písnička už skončila.

La, la, la, jakpak se Vám líbila?

La, la, la, nic moc extra nebyla

Kometa

^{Ami}Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
^{Dmi}zmizela jako laň ^{GZ}u lesa v remízku,
^Cv očích mi zbylo jen ^{EZ}pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

R: ^{Ami}O vodě, o trávě, ^{Dmi}o lese,
^{GZ}o smrti, se kterou smířit ^Cnejde se,
^{Ami}o lásce, o zradě, ^{Dmi}o světě
^Ea o všech lidech, co kdy ^{EZ}žili na téhle ^{Ami}planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Krupobití

♫ Jsi krupo^Abití v žitném ^Elánu, ^A
♫ jsi vodní ^Akalamita v Pákis^Etánu, ^A
♫ divoké ^Avíno vprostřed ^Elesní ces^Aty,
^{C#mi}ženská, co ^Apřivede mě do ^Eneštěstí.

Jsi záludná luna v první čtvrti,
nebezpečný odsouzenec v cele smrti,
nákladák řítící se v protisměru,
ženská, co přivede mě do maléru.

Ⓜ: ^AJsi moje ^Etajné hříšné ^Asnění, ^E
^{F#mi}milostné ^Azauzlení. ^E
Jsi nebe, na němž mraky rodí se i hynou,
jsi moje teplé místo pod peřinou.

Jsi meloun rozříznutý napůl,
jsi noční můra nadržенých chlapů,
ještěrka naložená v lihu,
ženská, co přivede mě do průšvihů.

Jsi moje tajné hříšné snění,
milostné zauzlení.
Jsi nebe, na němž mraky rodí se i hynou,
jsi moje teplé místo pod peřinou.

Pijte vodu

Ⓜ: /: ^CPijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a ^Gnepijte ^Crum !Ž :/

^CJeden smutný ajznboňák
pil na pátém nástupišti ^Gajerko^Cňak.
^CHuba se mu slepila
a diesellokomotiva ho ^Gzabi^Cla.
Ⓜ:

V rodině u Becherů
becherovku pijou přímo ze džberů.
Proto všichni Becheři
mají trable s játrama a páteří.

Ⓜ:
Pil som vodu značky Gorbačov
potom povedal som všeličo a vol'ačo.
Vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.
Ⓜ:

My jestežny chlopce z Warszawy,
chodime pociungem za robotou do Ostravy.
Štery litry vodky i mnuzstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.
Ⓜ:

Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice.
Vypila na ex rum
a poblila jim Bílý dům.
Ⓜ:

Lachtani

Ⓜ: /: ^CLach, lach, ^Ejé, ^Cjé ^Ami lach, lach, ^Gjé, ^Cjé :/
^CJedna lachtaní ^Erodi^Cna ^Ami rozhodla se, že si vyjde ^Gdo ki^Cna,
jeli lodí, ^Cmetrem, vlakem a pak ^Etramva^Cjí a teď ^Ami u kina Vesmír
^Glachta^Cjí,
^Glachtaní úspory ^Cdali dohromady, ^Gkoupili si lístky ^Cdo první
^Gřady,
^Ctáta lachtan řekl: "Nebudem ^Etřít bí^Cdu" a ^Ami pro každého koupil
pytlík ^Garaši^Cdů, ó.

Ref: Lach, lach, jé, jé lach, lach, jé, jé

Na jižním pólu je nehezky a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky: sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života
lachtanů, ó.

Ref: Lach, lach, jé, jé lach, lach, jé, jé

Tátu lachtana zlost popadla a hned i vyskočil ze sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady v kině
mrzнул jako turecký med,
doma zima, zima doma, všude je chlad, kde má chudák lachtan
relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině, že pak rozšlapala arašidy po kině,
jé.

Ref: Lach, lach, jé, jé lach, lach, jé, jé

^CTahle lachtaní ^Erodi^Cna ^Ami od té doby nechodí už ^Gdo ki^Cna,
^Glach ^Clach.

Zatanči

^Emi Zatan^Gči, má milá, ^Dzatanči p^Emi ro mé oči,
zatan^Gči a vetkni ^Dnůž do mých ^Emi zad,
ať tvůj ^Gšat, má milá, ^Dať tvůj šat ^Emi na zemi skončí,
ať tvůj ^Gšat, má milá, ^Drázem je s^Emi ňat.

Ⓜ: ^Emi Zatan^Gči, jako se ^Dokolo ^Emi ohně tančí,
zatan^Gči jako ^Dna vodě ^Emi lodí,
zatan^Gči jako to ^Dslunce mezi ^Emi pomeranči,
zatan^Gči, a ^Dpak ke mně ^Emi pojd'.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

R:

Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

R:

Anděl

^CZ rozmláče^anýho kostela
^Cv krabici s ^{G7}kusem mýdla
přinesl jsem si anděla
polámali mu krídla
díval se na mě oddaně
já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému

® ^CA proto ^aprosím věř mi
^Cchtěl jsem ho ^{G7}žádat
^Caby mi ^amezi dveřmi ^Cpomohl ^{G7}hádat
^Cco mě čeká^a a ^{G7}nemine^C
^Cco mě čeká^a a ^{G7}nemine^C

Pak hlídali sme oblohu
pozorujete ptáky
debatujete o Bohu
a hraní na vojáky
Do tváře jsem mu neviděl
pokoušel si ji schovat
to asi ptákum záviděl
že mohou poletovat

R.:

Když novinky mi sděloval
u okna do ložnice
já krídla jsem mu ukoval
z mosazný nábojnice
A tak jsem pozbyl anděla
on oknem uletěl mi
Však přítel prý mi udělá
nového z mojí helmy

R.:

Bratříčku, zavírej vrátka

^{Emi}Bratříčku nevzlykej to nejsou^G bubáci
^Dvždyť už jsi velikej to jsou jen ^{HZ}vojáci
^Cpřijeli v hranatých železných maringotkách^{HZ} Se slzou na víčku
hledíme na sebe:

Buď se mnou bratříčku

bojím se o tebe na cestách klikatých

bratříčku v polobotkách

®:

^{Emi}Prší ^{Hmi}a ^{Emi}venku ^{Hmi}se ^{Emi}setmělo^{Hmi}

^{Emi}tato ^{Hmi}noc ^{Emi}nebu ^{Hmi}de ^{Emi}kratká^{Hmi}, ^{Emi}Berán^{Hmi}ka ^Cv lku ^{Hmi}se

^{Emi}zachtělo ^{Emi}rec:Bratříčku^{HZ}:

1. - zavrel jsi vrátka ?
2. - ^{Emi}zavírej ^{HZ}vrátka!

Bratříčku nevzlykej neplýtvej slzami

nadávký polykej a šetři silami

Nesmíš mi vyčítat jestliže nedojdeme

Nauč se písničku není tak složitá opři se bratříčku cesta je
rozbitá

Budeme klopýtat zpátky už nemůžeme

R.:

Morituri te salutant

Cesta je ^{Ami}prach a ^Gšterk a ^{Dmi}udusaná
^{Ami}hlína ^Ca šedé ^Fšmrouhy ^{G7}kreslí do vla^Csů
a z hvězdných ^{Dmi}drah má ^Gšperk co ^Ckamením
se ^{Emi}spína ^{Ami}a pírká ^Gtouhy
z ^{Emi}křídel pega^{Ami}sů.

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má
v ruce štítky a pase staniol, a z očí chvíč jí plá,
když háže do neznáma, dvě křehké snítky
rudých gladiol.

®: ^GSeržante písek je bílý jak paže Daniely
^{Ami}počkejte chvíli mé oči uviděli
^Gtu strašně dávnou vteřinu zapomnění
^{Ami}Seržante mávnou ^{G7}a budem zasvěceni
^CMorituri te salutant^E, morituri te salutant ...

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl co uklidnění skrýtá,
a zvedá chmýři které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

R

Jasná zpráva

^CSkončili jsme, jasná správa,
^{Ami}proč o tebe ^Fzakopávám ^Gdál
^{Dmi}Projít bytem ^Fjá abych se ^Cbál

Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší, menší sám
Kam se kouknu, kousek tebe mám

®: ^{Ami}Pěnu s vůni ^{Emi}jablečnou,
^{Ami}vyvanulý ^{Emi}sprej
^{Ami}telefon, co ^Custríhlas mu ^Gšnůru
Knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj
Píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
lítá ^{Dmi}vzhůru, ve dvou ^Cvzhůru

Odešlas mi před úsvitem,
mám strach projít vlastním bytem sám
Kam se kouknu kousek tebe mám
Skončili sme jasná správa
Není komu z okna mávat víc
jasná správa, rub, co nemá líc.

Nosorožec

P^{Ami}řivedl jsem domů Božce ^{Dmi}nádherného ^{Ami}nosorožce,
^{Dmi}originál tl^{Ami}ustokožce, k^{D#dim}oupil jsem ho v h^{HZ}ospodě.
Z^{Ami}a dva rummy a dvě vodky př^{Dmi}ipadal mi v^{Ami}elmi krotký,
p^{Dmi}ošlapal mi p^{Ami}olobotky, ^{HZ}ale jinak v p^{Ami}ohodě.
Vzn^{Dmi}ikly menší p^{Ami}otíže př^{HZ}i nástupu d^{Ami}o zdviže,
př^{Dmi}i výstupu z^{Ami}e zdviže ^{D#dim}už nám to šlo l^{HZ}ehce.
Vzn^{Ami}ikly větší potíže, kd^{Dmi}yž Božena v n^{Ami}egližé,
kd^{Dmi}yž Božena v n^{Ami}egližé řv^{D#dim(EZ)}ala, že ho
n^{EZ(Ami)}echce.

Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: Padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseď, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
^{Ami}Tak tu sedím se souseďem, s ^{Dmi}nosorožcem^{Ami} a s
medvědem,
n^{Dmi}adáváme j^{Ami}ako jeden n^{HZ}a ty naše sl^{Ami}epice.v

Kluziště

St^Crejček ^{Emi7/H}kovář c^{Ami7}hytil k^{C/G}leště, ^{Fmaj7}uštíp' z ^Cnoční^{Fmaj7}
obloh^Gy
j^Cednu m^{Emi7/H}alou ka^{Ami7}pku d^{C/G}eště, t^{Fmaj7}a mu sp^Cadla
p^{Fmaj7}od noh^Gy,
n^Cejdřív ^{Emi7/H}ale chy^{Ami7}til sl^{C/G}inu, t^{Fmaj7}ak šáh' k^Camsi př^{Fmaj7}o
pivo^G,
p^Cak přit^{Emi7/H}áhl kov^{Ami7}adlin^{C/G}u a ^{Fmaj7}obrovsk^Cý klad^{Fmaj7}ivo.

R: Zatím t^Cři bílé v^{Emi7/H}rány pě^{Ami7}kně za se^{C/G}bou
kolem jd^{Fmaj7}ou, někam jd^Cou, do rytm^{DZ}u se kývaj^Gí,
tyhle t^Cři bílé vr^{Emi7/H}ány pěk^{Ami7}ně za seb^{C/G}ou
kolem jd^{Fmaj7}ou, někam jd^Cou, nedojd^{Fmaj7}ou, nedojd^Cou.

Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

- C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C DZ G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

Hudsonský šífy

Ten kdo ^{Ami}nezná hukot vody
lopatkama^C vířený ako ^Gjá, jako ^Amijá
Kdo hudsonský slapy nezná
sírou ^Gpekla sířený At' se ^{Ami}na hudsonský
^Gšífy najmout ^Amidá, ^Gjo ^{G#}ho ^Amiho

Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel, málo zná, málo zná
Ten kdo neměl tělo ztuhlý
až se nočním chladem chvěl
At' se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

Ⓜ: Tak ^Fahoj, páru tam ^{Ami}zhod',
at' ^Gdo pekla se dřívě ^{Ami}dohrabem
^GJo ^{G#}ho ^{Ami}ho, ^Gjo ^{G#}ho ^{Ami}ho

Ten kdo nezná noční spěvy
zarostlonejch lodníků, jako já, jako já
Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku
At' se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho
Ten kdo má na bradě mlíko,
kdo se rumem nevopil, málo zná, málo zná
Kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil
At' se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

Kdo má roztrhaný boty,
kdo má pořád jenom hlad, jako já, jako já
Kdo chce celý noci čuchat
pekelního ohně smrad, at' se na hudsonský šífy
najmout dá, jo ho ho, kdo chce zhebnout
třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jako já
Kdo má srdce v správném místě,
kdo je prostě prima kluk
Až se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

František

^GNa hladinu rybníká svítí sluníčko^{C,Emi}
A kolem stojí v hustém kruhu ^Gtopoly
^{Ami}Které tam zasadil jeden hodný ^{Hmi}člověk
^{Ami}Jmenoval se František ^DDobrota

František Dobrota, rodák z blízke vesnice
Měl hodně dětí a jednu starou babičku
Která když umírala tak mu řekla: "Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat !"

Ⓜ 3 x /: ^CBalabambam, balabambam^{C,D,C} :/
a ^{Ami}kolem rybníka nahusto nasázet ^Dtopoly

František udělal všechno co mu řekla
A po snídani poslal děti do školy
Žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k rybníku
Vykopal díry a zasadil topoly
Od té doby vítr na hladinu nefouká
Takže je klidná jako velké zrcadlo
Sluníčko tam svítí vždycky rádo
protože tam vidí Františkovu babičku

Cizinec

^{Ami}Na kraji pouště slun^{Dmi}cem spále^{Ami}ný
sto^{Dmi}jí naše ^{Ami}malý měs^Eto dřevě^{Ami}ný,
jednoho dne, právě čas ^{Dmi}oběda ^{Ami}byl,
se ^{Dmi}na kraji ^{Ami}města jez^Edec obje^{Ami}vil.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

®: ^ETu jeho tvář, tu kaž^Gdý z nás poznal,
^Ena každém nároží ^Czatykač vlál,
^{Dmi}na něm cifra, za kte^{Ami}rou by sis žil,
^Ea přece nikdo z nás ^{Ami}nevystřelil.

Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.

Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

®:

On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Když náš táta hrál

Když ^Gjsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
^Cscházeli se farmáři tam ^Gu nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
^{DZ}a tu svoji nejmilejší ^Ghrál. ^{C. G. DZ. G}

Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kulatý obdelníky

D

Ref: /: Kulatý obdelníky, kulatý obdelníky

A7 D

fialovej les a žlutá voda. :/

Pojď se mnou, ty moje poupě,
já ukážu ti opiový doupě,
tam v těžkém dýmu omamnejch jedů
uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

Ref:

Ležim si na bříše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu
a potom za auťák LSD lopatu.

Ref:

Fenmetrák posvačim, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.

Ref:

I cesta může být cíl

E, C, B

^EZrychlený vlak ^Cnáhle ^Bstojí
asi tak v půli cesty
zbývá vzdát čest padlému stroji
a zbytek dojít pěšky

a náhle už není kam spěchat
vítací výbory nebudou čekat
kufry a příbory tu můžeme nechat
až déšť se vsákne tak vystoupí řeka

Ⓜ: I ^Ecesta ^Cmůže být ^Bcíl
i cesta může být cíl
i cesta může být cíl
i cesta může být cíl

jediný mrak nad hlavou stojí
nehybně tak jako vážky
jediný klas dozrává v poli
jediným způsobem lásky

a náhle už není kam spěchat
vítací výbory nebudou čekat
kufry a příbory tu můžeme nechat
až déšť se vsákne tak vystoupí řeka

Ⓜ:

Nagasaki Hirošima

tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima

jsou jistý věci co bych tesal do kamene
tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá
jó dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
ale jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima
jó dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima

tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima

Šlapej dál

Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

®: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
tohleto je město prokletý,
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějaký vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.

®:

Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jeď dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

®:

Spaste svoje duše

^Cpromoklé duše

^Ese vrací z práce

^Cautobus nikde

^Etak pohovoří krátce - na zastávce

^Cslova nic nejsou

^Ea duše to vědí

^Cdál chybí odpovědi

^Epřestává pršet - v Zapadáko^Cvě^E

^{Ami}spaste ^Gsvoje duše,

svoje duše

^{C, E, Ami}spaste ^Gsvoje duše, svoje duše

^{C, E}

^Cauta šplíchaj z kaluží na kalhoty^E

život se valí a duše blednou závistí

nakonec skončí v bezmocným objetí

nikdo za nic nemůže a nikdo nic neví

^{C, E, Ami}spaste ^Gsvoje duše,

svoje duše

^Crebelové vyměkli

^EAmerika je za rohem

^Cco nemám to si ^{Ami}objednám

^Gvýchod podchodem

^Cšťěstí do třech týdnů

^Eze zásilkové služby

^Ctisíce děkovných ^{Ami}dopisů

^Gjen jeden chybí

^Ca lidi sedí

^Epřed cukrárnou

^Ca drtí větr^{Ami}níky lžičk^Gama

míchají ^Ckafe

a je jim dobře ^Ezdá se...

^Ckočárky do kočár^{Ami}kárny!

^Gnocležníci do ^Cnoclehár^Eny

^{Ami}spaste ^Gsvoje duše,

svoje duše

^{C, E, Ami}spaste ^Gsvoje duše

svoje duše

Vodácká holka

Když v^Dlny se v^{Emi}alí a p^Geřeje řv^Aou
a š^Dutry z nich c^{Emi}iví jak s^Gúv^Ay,
lod' pr^Daská a ^{Emi}umrlčí zv^Gon bije tm^Aou,
tak ř^Dekni, kdo p^{Emi}omocit ti ^Aum^Dí.

*: Kdo p^{Hmi}ádlem jen km^{F#mi}itne a př^Gevrátí l^Dod',
pak j^{Hmi}ečí jak st^{F#mi}aženej z k^Aůž^De,
že t^{Hmi}y jseš ta ^{F#mi}atrapa, t^Gy jseš ten cv^Dok,
co z^Ea každý cvaknutí muž^Ae.

Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.

®: Tu v^Godáckou h^{Hmi}olku si n^Aavěky n^Dech,
n^Getop ji, n^{Hmi}ezah^Aán^Děj,
svou v^{Emi}íru, svou s^{Hmi}ílu, svý št^{F#mi}ěstí i p^{Hmi}ech,
svý str^{Emi}achy, svý pr^Dachy, svůj p^Eoslední d^Aech
jí p^Doctivě ^{Emi}odevzdáv^Aej
D^Aa lásku z^{Emi}a lásku d^Gáv^Aej^D.

Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

®:

Jaro

- Ami C G Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
C G Ami
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kuň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
Ami C G Ami
*: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Proklatej vůz

© Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytel^{Ami}ný ko^Fla má ná^{Emi}š proklat^Gej
vůz,
tak j^Ceště p^Fár dl^Couhejch m^Gil zb^Cejvá d^Fál, t^Cam je c^Gíl,
a tak zp^Cívej o S^Ganta Cr^Cuz^F.

®: P^Folykej whisky a zv^Cířenej prach,
n^Gesmí nás p^Corazit strach,
až p^Fejedem támhleten p^Cískovej plát,
pak n^Demusíš se ^Guž rudochů b^Cát.
Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

®:
Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

®:
Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

®:
Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

®:

Rum nám dávej

Rum nám dávej (LP Vandr do padesátek)

E H7 E
Žili byli kdysi dva tvrdí hoši jak žula
E H7 E
tuhým žily životem bez kytíček za plotem

Ref. :

A E
Jenom jednou jede vlak tu tů dap rum nám dej
E H7 E
nesmí ujet jenom tak život to je těžkej vlak
E H7 E
Tohle hoši věděli proto každou neděli
E H7 E
kupovali noviny sledovali hodiny

Ref. :

E H7 E
Oklahoma Evening Post o zlatě napíše dost
E H7 E
tak se hoši zbalili na Yukon se vydali

Ref.:

E H7 E
Rum nám dávej, rum nám dej nekecej a nalejvej
E H7 E
rum nám dávej, rum nám dej nekecej a nalejvej

Ref. :

E H7 E
Greenhorni jak se sbírky zapomněli na sirky
E H7 E
tak ze zlatý horečky zbyli jen dva hrobečky

Jdeme zpátky do lesů

Ami7 D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

Ho ho watanay

D C D

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,

C G D

dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,

C G D

ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

A te Rehradice

Dmi C F

A te Rehradice na pěkný rovině,

G Ami Dmi G7 C

teče tam voděnka dole po dědině,

Gmi Ami Dmi

je pěkná, je čistá.

Dmi C F

A po tej voděnce drobný rebe skáčó,

G Ami Dmi G7 C

pověz ně má milá, proč tvý voči pláčó

Gmi Ami Dmi

tak smutně, žalostně.

Dmi C F

Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,

G Ami Dmi G7 C

že sme sa dostali daleko vod sebe,

Gmi Ami Dmi

daleko vod sebe.

Dmi C F

Co by neplakaly, když hlavěnka bolí

G Ami Dmi G7 C

musijó zaplakat kvóli šohajovi

Gmi Ami Dmi

kvóli šohajovi

Sbírka zvadlejších růží

G D

1. Netvař se tak na mě, že jsi úplně zlá,

G D

jsou rána, kdy to nekončí,

G D A

na stole zbylo trochu v láhvi vína, sklenici dolejuvám.

2. Neříkej mi podvacátý, že už to znáš,

tvý slzy a slaný hnědý voči,

čaroděj týchle noci, jeho vina.

A G D

*: Už svítá, noc končí, moc kouzel neodloučíš,

A G D

jsi bílá, sny, kroužíš, snad k ránu nezabloudíš,

G A

mělas plamen v očích, co utajený touhy zná,

G A

zaklínám ten zločin, netvař se tak, že jsi zlá.

3. Říkáš, dítě, nejsem ten, co tu včera stál,

slíbil ti nablejskaný mince,

já nejsem princ, jsem zloděju koní král.

4. Už tě nikdy nevidím zůstanu sám,

oči se střetly, a tak na věčný časy,

z té lásky mi zbyla v hlavě kocovina.

*: A ďábel se vkrádá, svý tělo neovládáš,

tvůj anděl, co padá, už nevíš, co bys ráda,

do tvých vlasů vplétá vůni ohně sám,

zbejvá spousta času, já ho tisíce let znám.

C D A

**: Prach ze rtů spláchni, láska, bude fajn,

C D E

ve dne mi pláchni malá, budu sám.

G F D A

R: Vlasy od vína, kouzlo zhasíná, ve sbírce zvadlejších růží,

F D A

už zastav čas, ráno začíná se mi smát,

marně vzpomínáš, chtělas na pár chvil vzít do nebe a dál,

v růžích usínáš, jsem noční duch, ne král.

1. [: Netvař se tak na mě, že jsi :] úplně zlá ...

A G D

A ďábel se vkrádá, svý tělo neovládáš,

G A

do tvých vlasů vplétá vůni ohně sám,

C D E

a teď mi pláchněš malá, budu sám.

R: Vlasy od vína ... jsem noční duch

R: Vlasy od vína ... +

F D A

jsem noční duch a netopýr ne král, la la la lau.

Neděkujem, vypadněte

^AKoukej na ně, ^Eto se nevidí
^Dnikdo nevisí, nikdo nesedí
^Aodhodlaně ^Ekopou do lidí
^Dnikdo neslyší, nikdo nevidí
Hoď ^Akámen, ^Ekámen
^Dty, kdo jsi bez viny, když ze srdce ti padá

^Akámen, ^Ekámen
^Dhodiny v srdcích, zkameněla mladá

Ⓜ: ^ANeděkujem, ^Gvypadněte, ^Dvážně toho bylo dost
^AZlatý tele ^Gslibujete, ^Ddáte ohlodanou kost
^ANeděkujem, ^Gvypadněte, ^Dláska hraná do očí
^AZlatý tele ^Gslibujete, ^Dnež se mince otočí

Koukej na ně, to se nevidí
nikdo nevisí, nikdo nesedí
odhodlaně kopou do lidí
nikdo neslyší, nikdo nevidí
Hoď kámen, kámen
ty, kdo jsi bez viny, když ze srdce ti padá
kámen, kámen
hodiny v srdcích, zkameněla mladá

Ⓜ: Neděkujem, vypadněte, vážně toho bylo dost
Zlatý tele slabujete, dáte ohlodanou kost
Neděkujem, vypadněte, láska hraná do očí
Zlatý tele slabujete, než se stádo ochočí

Ⓜ: Neděkujem, vypadněte, vážně toho bylo dost
Zlatý tele slabujete, dáte ohlodanou kost
Neděkujem, vypadněte, láska hraná do očí
Zlatý tele slabujete, než se mince otočí

Otevři oči

^{Ami}Probuze^Gná ranní ^Cslunce všechno^Dhojí
^{Ami}Osamělá ^Guž se ^Dbojí
Nevidomá padlou rosou rukou hladí
Rozpálená sebe svádí
Roztoužená - celý svět jí v očích hoří
malá žena sama v moři
Rozbouřená víla na ulicích tančí
narozená z mořské pěny
Ⓜ: ^GOtevři ^Doči koukám ^Ena tebe ^C
^GDržím tvou ^{D#}ruku nepus^Etím
Roztáhni křídla polet' do nebe
Ja vedle tebe poletím
Nedotčená - tuší, že se někdo zjeví
provoněná - zatím neví
odsouzená světem dotyků a vůní
nedočkává - neodpoví
Roztoužená - celý svět jí v očích hoří
malá žena sama v moři
Rozbouřená víla na ulicích tančí
narozená z mořské pěny
Ⓜ: Otevři oči, koukám na Tebe
Držím Tvou ruku - nepustím
Roztáhni křídla, polet' do nebe
Já vedle Tebe poletím
Odhodlaná - stále hledá vodu živou
zasnoubená v říši divů
Roztančená - kroky hladí skálu křivou
proměněná v jasnozřivou
Ⓜ: Otevři oči, koukám na Tebe - na Tebe
Držím Tvou ruku - nepustím
Roztáhni křídla, polet' do nebe - do nebe
Já vedle Tebe poletím
Ⓜ: Otevři oči, koukám na Tebe - na Tebe
Cítím Tvou ruku - nepustím
Roztáhni křídla, polet' do nebe - do nebe
Já vedle Tebe poletím

Modrá

Modrá je planeta, kde můžeme žít
Modrá je voda, kterou musíme pít
Modrá je obloha, když vodejde mrak
Modrá je dobrá, už je to tak.

Modrá je Milka - ta naše kráva
Modrá je prej v Americe tráva
Modrá je údajně i polární liška
Senzačně modrá je moje vojenská knížka.

Jako nálada když zahrajou poslední kus
Modrá je naděje láska i moje blues
Je to barva, kterou mám prostě rád
Modrá je dobrá, už je to tak.

Modrá je Raketa - ta moje holka
modrá je vzpomínka na Mikyho Volka
velká rána je modrej přeliv
modrý voko má i černej šerif

Jako nálada když zahrajou poslední kus
Modrá je naděje láska i moje blues
je to barva kterou mám prostě rád
modrá je dobrá - už je to tak

F, E, C, C, E, E, Ami, G, D, D

Jako nálada když zahrajou poslední kus
Modrá je naděje láska i moje blues
je to barva kterou mám prostě rád
modrá je dobrá - už je to tak

Sametová

Vzpomínám když tehdy před lety začaly lítat rakety zdál se
to být docela do brej nápad
Saxofony hrály unyle a frčely švédský košile
někdo se moh docela dobře flákat.

Když tam stál rohatej u školy my neměli podepsaný úkoly
už tenkrát rozhazoval svoje sítě
Poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě

®: Vzpomínáš, taky s tu žila a nedělej, že jsi ji
taková malá pilná včela, taková celá Same-to-vá

Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbeatová pohoda
kytičky a úsmevy sekretárok.
Sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana
ale to nevadí, já mám taky nárok

Starý, mladý nebo pitomý mlátily do toho jako my
hlavu plnou Londýna nad Temží
Starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
pazoura se mu trumfama jenom hemží

R: Vzpomínáš, už je to jinak a jde z toho na mě zima
ty jsi holka tehdy byla, taková celá Sametová

A do toho tenhle Gorbačov co ho znal celej Dlabačov
kopyta měl jako z Arizóny
Přišel a zase vodešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
a po něm tu zbyly samý volný zóny
®: Vzpomínáš, jak jsi se měla
když jsi nic nevěděla
byla to taková krásná cela a byla celá
Vzpomínáš, jak jsi se měla
když jsi nic nevěděla
byla to taková krásná cela a byla celá Sametová

Jessie James

Jesse^G James chlapík byl,
hodně^C lidí vodpra^Gvil, vlaky přepadával^D rád,
bohá^Gčům uměl brát, chudá^Ckům dával^G zas,
přál bych vám^D abyste ho mohli^G znát.^{GZ}

R: Jó,^C Jesse ženu svou tady^G nechal ubohou a tři děcka říkám^D vám,
ale ten^Ghle přítel hadí ten^C vám Jesse z^Gradí,
já vím tenkrát v^D noci prásk ho^G sám.

Jednou vám byla noc měsíc tenkrát svítil moc, když tu vláček
zůstal stát,
kdekdo ví že ten vlak přepad James kabrňák, čistě sám se svým
bráchou akorát.

R:

Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem a svým dítětem
vypráví.

Roberd Ford v nočních tmách připlíží se jako had, a on vám
Jesse Jamese odpraví.

R:

Náměšť

C Ami Dmi G

1. [: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :]

C A7 F G

[: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -

C G C

- usměvavé tváře. :]

2. [: Pevný je stůl, pevnější je hora, :]

[: co je nejpevnější, co je nejpevnější -

- ta člověčí víra. :]

3. [: Pustá je poušť i nebeské dálky, :]

[: co je nejpustější, co je nejpustější -

- žít život bez lásky. :]

4. [: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :]

[: co je nejmocnější, co je nejmocnější -

- pravdomluvné slovo. :]

5. [: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :]

[: co je však největší, co je však největší -

- ta lidská svoboda. :]

Tři kříže

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.
F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Slavíci z Madridu

Interpret/autor: Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Ami E Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, at mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Stály baby

Stály báby u vesnice

Divily se převelice.

/:Hej hola holaholala,

že mám holá kolena chachacha.:/

Klobouk jako amerikán

Ranec jako starej cikán.

/:Hej hola holaholala,

nastydnou ti kolena chachacha.:/

S prstem vzhůru káže vědma

Počkej ty dostaneš revma.

/:Hej hola holaholala

nastydnou ti kolena chachacha.:/

Kdo se sluncem nemá styku

V stáří hledá apatyku.

/:Hej hola holaholala

francovkou tře kolena.:/

Poštorecká kapela

Poštorenská kapela hraje pěkně zvesela

Za ní v plné parádě skauti v dobré náladě.

Je to slyšet v širý kraj, jenom bando dále hraj,

Bando hraj, bando hraj, bando stále hraaaaaj.

Džina, džina, džinada, jak ta banda pěkně hrá,

Pikola i bombardon, i ten velký heligon,

Velký buben, džinadra, i ten malý estadrata,

Banda, ta banda, banda pěkně hrá.

Ještě nám kolena nevrzaj,

Jen ty bando ...

Kdo mí žízeň, pije čaj,

Jen ty bando ...

Mravenčí ukolébavka

^CSlunce šlo ^Gspát
^Eza hromádku ^Gklád
^Cna nebi ^{ami}hvězdy klí^Gčí.
^CUž neprá^Gcuj, ^Emravenečku ^Gmůj,
^Cschovej se ^Gdo jehli^Cčí.

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

^CMáš ^Enožičky ^Cuběha^Gné,
^Cden ^Ebyl tak těž^Gký.
^CPojď, ^Elůžko máš ^Codestla^Gné
^Cv plátku o^Ed macešk^Cy.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Lodníkův lament

^{Emi}Já snad ^Ghned, když jsem se ^Dnarodil,
na ^Gbludnej ^Dkámen ^Gšláp',
a do školy moc ^Dnechodil, i ^{Emi}tak je ^Dze mě ^{Emi}chlap,
velký ^Gdušno, který ^Dnad hlavou mi ^Gdoma ^Dvise^Glo,
drsnýmu chlapu ^Dnesvědčí,
já ^{Emi}tuk' si ^Dna če^{Emi}lo. ^{D. G. D. G. C. G}

®: Má^Gma mě doma držela a ^Dtáta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned studovat, kdy^Gbych jen trochu chtěl,
voženit se, vzít si nákou ^Dtrajdu copatou
a za její lásku platit ^Gcelou vejplatou, hó ^{Emi}hou.

Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb. ®:

Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás. ®:

Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl. ®:

Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít. ®:

Škrábej

^EmiTrojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
^Gtrináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
^Dsmůlu táhnem za kormidlem s sebou po ^Emi vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
^Gpískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
^Dbocman vříská, nejradši bych po krku mu ^Emi sáh'.

Ⓜ: Hej, ^Emihej! Škrábej ty prkna, ať jsou ^Cbílý!
Hej, ^Emihej! Škrábej, ty prkna musej' ^Cbejt!
Hej, ^Emihej! Říkej si klidně každou ^Cchvíli:
^Emi nebudem ^Dspílat, ^Emiruce ^Dspínat,
^Emižalmy ^Dzpívat, ^Emihou!
Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každej den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh. Ⓜ:

Rána v trávě

Ⓜ: ^AmiKaždý ráno boty ^Gzouval
^AmiOrosil si nohy v ^Gtrávě
^AmiŽe se lidi mají radi ^Gdoufal
^AmiA pro^Emi citli ^Amiprávě
Každý ráno dlouze ^Gzíval
^AmiUtřel čelo do ru^Gkávu
^AmiA při chůzi tělem semtam ^Gkýval
^AmiPřed se^Emi bou sta ^Ami sáhů

^CPoznal ^GMora^Evěnku ^Ckrásnou
^Ami a ví^Gnečko ^Cze zlata
V Čechách ^Gslávu ^Emuzi^Ckantů
^AmiUma^Emi zanou ^Ami od bláta. R:

Toužil najít studánečku
A do ní se podívat
By mu řekla proč holečku
Musíš světem chodívat

Studánečka promluvila
To ses musel nachodit
Abych já ti pravdu řekla
měl ses jindy narodit. R:

Všech vandráků múza

©Přišla k nám znenadání^{Fmaj7}

hubená až^G hrůza a ^{Fmaj7}řekla že je^G múza

^{Fmaj7}všech vandráků ^Cz Čech

To nebyl hřích po nocích než po kytáře sáhla

tak nám chleba kradla a čmárala po ^{Emi}zdech

©:^{Emi}Ha^Dlle^Gluja ^Czavírá se ^Gbrána

my ^Czpívat chcem do ^Grána

^Cnež napadá^G sníh

Halleluja kteroupak si dáme
než skončíme s pánem na hřbitově obutých
Na Moravě z demižónu dibré víno pila
tak mezi námi žila spousty hezkejch dní
Až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit
budeš mi holka slúžit a oženil se s ní

©:Halleluja zavírá se brána
každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city na obyčejnej lid
Za pár let tahle múza dneska služka

mici skončila na ulici a pod mostem má byt
©:Halleluja zavírá se brána ..

© Vratte nám vratte nám
tu všech vandráků múzu
má roztrhanou blůzu ..

Už to nenapravím

G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G
R: Vap tap tap ...

Cmi F
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
G# G G7
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
Cmi F
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
G# G G7
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

C7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Fmi
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

Bb G
zadní otevřená, zadní otevřená,
C7
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
Fmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
Bb G
že jsi unavená, ze mě unavená.

R:
2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Gumídci

E H A E

1. Rázní a smělí a s hrdými čely,

A E A H

chtějí se dělit o zážitky své.

E H A E

Hlubokým lesem se jejich zpěv nese,

A E A H

nebojme se, že jsou nemluвовé.

E H A H E H

R: Médřové skáčou jako míčky gumové

A H E H

v přiběžích, jenž mají úroveň,

A H E

Gumídci médřové.

2. Kouzla a divy jdou staletí s nimi,

i tajemství šťávy, jenž nedají si vzít.

Jsou hrdí a vědí, že silou medvědí

se kdykoli budou za správnou věc bít.

R:

Poslední dobou

D Dmaj7

1. Poslední dobou zdá se mi

D Dmaj7 Emi7 Emi6, Emi7, Emi6

proti své vůli létám vysoko nad zemí

D Dmaj7

z té výšky pozoruji svět

D Dmaj7

jsem chvíli tam a náhle padám až na

Emi7 Emi6 Emi7 Emi6

samotné dno zpět

G D Ami

R: Doposud jsem nepoznal

Emi G D Ami, Emi

je to trest či velmi vzácný dar

G D Ami

doposud jsem nepoznal

Emi G D Ami, Emi

je to pravda nebo pouhý klam

F, Fsus2 C, Csus2

Večer i za svítání (večer i za svítání)

F, Fsus2 C, Csus2

přichází bez pozvání (přichází bez pozvání)

2. Poslední dobou zdá se mi

proti své vůli létám vysoko nad zemí

jsem otrok jenž vychutnává svobodu

jsem důsledkem, ty příčinnou bez objasnění důvodů

R:

3. Poslední dobou zdá se mi

proti své vůli létám vysoko nad zemí

už vím jak jsem podcenil

tvůj blahodárný vliv na chod mých gravitačních sil

R:

Až mě budeš chtít

G C Ami

1. Až mě budeš chtít, já budu mít,

D

co žádný nemá.

G C Ami

Až mě budeš chtít jedenkrát.

D G C Ami

Až se budem znát, budem se ptát,

D

co nás dva čeká.

G C Ami

Až se budem znát jedenkrát.

D G C D

R₁: Budem chtít lásku na sto let,

C Ami

za ní jít a znát ji nazpaměť.

G D G

Co může být víc než mít někoho rád?

Najdem svůj ostrov pokladů,

na něm já s tebou zůstanu.

Co může být víc než mít někoho rád?

2. Až se budem brát, bude znít chór

všech zvonů světa,

až se budem brát jedenkrát,

až pak budem chtít - budeme mít,

co žádný nemá.

Až svět kolem nás jedenkrát.

R₂: Bude chtít lásku na sto let,

za ní jít a znát ji nazpaměť.

Co může být víc než mít někoho rád?

Žádný pláč, žádné trápení

kolem nás - nikdy už není.

Co může být víc než mít někoho rád?

R₃: Budem chtít lásku na sto let,

za ní jít a znát ji nazpaměť.

Co může být víc než mít někoho rád?

Každý den místo zázraků,

stačí nám nebe bez mraků.

Co může být víc než mít někoho rád?

Budem chtít lásku na sto let,

za ní jít a znát ji nazpaměť.

Co může být víc než mít někoho rád?

Kytky

C A- F G

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát.

C A- F G

Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?

C A- F G

Dívky je tu během dne otrhaly do jedné

F C F G C

/: kdo to kdy pochopí :/

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,

řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?

Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,

/: kdo to kdy pochopí :/

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,

řekni, kde ti muži jsou, kde jen mohou být?

Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,

/: kdo to kdy pochopí :/

4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,

a kde jsou ti vojáci, kde jen mohou být?

Řada hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,

/: kdo to kdy pochopí :/

5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát,

řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?

Co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta,

/: kdo to kdy pochopí :/

Balada o špinavých fusaklích

^ARáno se ^{Hmi}otevrou mo^Dje oči voteklý^Akopnu jen ^{Hmi}pod postel
^Dpár špinavejch fu^Eseklí

^Atělo mý je bo^{Hmi}lavý a vedle ^Dod sousedů hudba ^Azní

^Anejde mi do ^{Hmi}hlavy kdo ^Dje ta holka co tu spí

ta ^Eholka co tu se mnou spí - je smu^Atná

Jen divná nálada zůstane tu já jdu dál

a tak mi připadá jako bych jí něco vzal

Ještě se otočím a vrány v letu spočítám

vidím jí na očích , že letěj asi někam tak

to letěj asi někam tam

®: Tak to ^Gvždycky začíná a každá ^Dholka nevinná

právo ^Cprvní noci měl jsem jenom ^Gjá^Dmožná nez^Gbylo jí nic jen

ty ^Dslzy slany víc

jak jí ^Cpadaj večer do klína mě ^Dproklíná já vim

Je ráno musím jít a její oči vlhký sou

mý pravdě nevěří protože jí všichni lžou

lehám si pod obraz a někdy se tak cejtím sám

jsou na něm havrani co letěj asi někam tam

co letěj asi někam tam

Sovy v mazutu

G D C D

Rec.: Tak jsme byli včera na Portě,
a když jsme se vraceli cestou domů,
tak jsme viděli dřevorubce,
jak porázejí strom a ten strom plakal...

Proč medvěd pláče v dutině stromu,
veverka v depresi v hloží sedí,
květiny vadnou i tremp ztratil žracák,
trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

: Protože hů a hů, sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj. :

Hajný jde sklesle lesní tišinou
a cestou sbírá umrlé zmije,
včera byl na Bábě a neví čím jsou,
jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

: Protože hů a hů, sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj. :

Junácká hymna

Junáci vzhůru, volá den,
Luh květem kývá orosen,
Sluníčko blankytem pílí,
Před námi pouť vede k Cíli.
/: Junáci vzhůru, volá den.:/

Junáci vzhůru, volá den,
Buď připraven, buď připraven,
K obraně Dobra a Krásy,
Dožiješ vlasti své spásy.
Junáci vzhůru, volá den,
Buď připraven, buď připraven.

Skautská večerka

Zapad den, slunce svit, vymizel z údolí, z temen
Hor, odpočiň každý, kdos Boží tvor.

V lesa klín, padl stín, hasne již vaty zář,
Svatý mír, kráčí z hor, usíná Boží tvor.

ZPEVNÍK

4. ODDÍL

VODNÍCH SKAUTEK TŘEBÍČ

KAŽDÁ SPRÁVNÁ ŽÁBA BUDE ZNÁT,

JAK SI SPRÁVNĚ ZAZPÍVAT